

N. 6543:1-12

ungdomen va på en lekstuga. När de
sen gick hem så inträffar det så
att de blir skrämda av spöke. Det
var Häster Tako. Han var klädd
i ett par skinnbyxor, som han
hadde satt på sej på huvudet
och sen stod bybenen ut
från skallen som ett par horn.
sen tror jag att de va oppstoppa-
de med kornhalm. Vid vägen
som ungdomen sen hade att
gå var Häster Tako. Han hade
stål och flinta i händerna och
slog eld så att det bara gnistra-
de och brann. - "a mästo tako

1
Mäster

Tako.

John Johnston, Ålebäck. 18-2, 1938. h. 147.

M. 6543:1-12

han fläksd a han slö. va sa de
skal ble efäkt" - "ja, de va na
de jik hum som han jöod de
de, si du. a de to ju te bēna
al chōp na de sa de de. a da
va da en dräng. ja, de kälta
honom fo fäolok. Första gången då
de jik förbi det där, då blev de
rädda, och la i väg ifrån det, men
sen de stannade så lyckte de
att det var skämt att de skal
je se, så att de jik kebaks och
sen när de kom dit så börjed
Mäster Jako ijän med till
slå eld, a da sa sa lök "de
fo ble va i jösu namn de vil,

2
Mäster
Jako.

John Johnson, Ålebäck. 18-2-33. h. O. S.

M. 6543:1-12

sa ska ja fram a si. För de hade
ju för sej det, att ve såna benäm- 3
nuzo, sa skal ju ält sant vike, Mäster
Tako.

Ält sant där otrögtt och poekers-
tyg och vad det kunned va.
men da lat ju mästo tako bli
na han sa at han va öp-
dagsd - hans hijs. - men

da dro de honom pa st
vägrê öp to dysta. a dro honom
så himmaläns fort, ser du; sa
de to fat pa dom äno, sa de
skal fa si vem de va.

John Jonsson, Ålebäck. 18-2-33. R. O. P.

M. 6543:1-12

4

Och när du skriver om Mäster
Jako, då får du lösa satsen om
tämnen hans för den ska som en
biskop. - gålo lén va åslagen.

John Jonsson, Ålebäck. 18-2-33. L. d. S.

M. 6543:1-12

Min bror han var också en gla
en, och de hade mycke skoj för
sej på den tiden där borta. Som
när de var hos en kärng och
narred henne te fara te Borgholm
och möta gubben då han kom från
Stockholm. De var utom fönstret
och ropade på henne sen kom
opp stod där vid fönstret så stod
hon i bara särken och skubbed
sej i linbyget, när han fram-
förde sitt ärende. "vad säger
du" sa kärngen - "va va de nu
yän, sag om et yän". De andra
kammernaterna som var med
stod en bit ifrån och de höll

John Jonsson, Ålebäck. 18-2-33. L. K. P. ✓

Pytt, as hage, Ålebäck
1900. as John Jonsson
född i Ruvstam för

Land
Ålebäck
Januari
1900

Min bror han var också
på att skratta sej fördärvade,
för de skulle inte låss om
nonting, så att kärngen hörde
att de hade något fyr för sej.
"Jo, jag skulle hälsa från Öster-
berg; vi va åt stan i da och
där möted vi honom på
Storgatan" -- han la ut det
vilt och brett. "och han hade
kommit från Stockholm, och
han ba att vi skulle hälsa
till er och säga att han var
tebaks, å att ni kunde komma
ner med vangen och blåsa
och möta honom. Ja, han kun-

John Jonsson, Ålebäck. 18-2-33. h. Å. P.

N. 6543:1-12

7

Min bror han var också
de nu ha åkt med oss och det engla--
villed bonnen också att han 3
skulle jork, mån han hade sin
kista med sej, och sen köp-
te han lite verktyg och som
han skulle ha med sej hem
i Borgholm, så han tyckte
att det var bäst om ni
kom ner och mötte honom.
- "Ja e da du säo", sa kärngen,
"säj om det en gång te." "Ja,
ja' få lov å bot å si ste
håsten; han sparko å sliter
å e så oroli, sen ska ja' kom
hit å säj ot så nu få vete t

John Jonsson, Ålebäck. 18-2-33. h. L. J.

Stin bror han var också
redit." Och sen var han borta en gla--
och så te de andra pojka att
de va tvungna te hålla sej
lysta, och sen gick han fram
te kärngen i jan och så sitt
ärende, han hade. "Jo, ja" e"
-- och sen så han att han
va dräng hos en namnkunnig
lantbrukare i Hånglöt, "och vi
var åt stan i dag och där
träffade vi Österberg" och sen
talade han om hur de hade
haft det, och de hade vatt inne
och fått sej kaffe, och sen så
hade Österberg bett dem att de

John Jonsson, Ålebäck. 18-2-33. A. A. J.

Sin bror han var också
skulle säga till hans kärng att hon en gla--
skulle komma till Borgholm och
hämta honom." - "Ja, ja ska
fara," sa kärngen, "ja ska fara
så fort det blir dager." -
Och hon satte för mårren
också och hon for, fast när
hon kom till hänglöf så gick
hon upp till dom där som ha-
de haft budet åt henne, för hon
var väl nyfiken till att veta
mer om gubben sin, fast,
där visste de varken om Os-
terberg, eller hade inte heller
vatt i stan nyligen.

John Jonsson, Ålebäck. 18-2-33. K. Ö. S.

Om Olof Andersson i Södra Runsten,
den gäbon han kan ha fått om mjölk.
Det var han som kallades lil ol. Död
nu för en 12-13 år sen. Han var
då en 80 år. - de va den lil
gäbon som fått om at de va non
spelman, som ble bed te spel ato
öfjent folk, som kom a hämtad
honom me värg a hest. en bit
a värg fjärod han te, men son
va de öfjent, a dom han
spelad at dom fjärod han int,
men na han skal ha sin be-
tälning, da fik han ato svärges
rikes barks sedel, da.

John Jonsson, Ålebäck. 18-2-33. h. 4 f.

N. 6543:1-12

11

ja ha sit saina ha som ha hat
sana ha gimbokso me ladst in
som ha knot va knana.

John Jonsson,
Lårdby.

18-2-1933.

Hage Nilsson

for i tiden da had de inga sykelo utan
da na de skal sta om lodaskvaela
pa dans a pa anst hot, da had
de int anst en de jte ut pa jalt
a fo en hest. . . . min farfa, na
han kom ut om moon a skal fa
heston sa va de de joot, a
han la sa en lodaskvael a skal
vakt hesta, a la sa meta fjudo-
staka. . . . a farhon at han farht
sa at de skal ga a rok op fjudo-
staka. Na, de ska a fjudra a
da la han pa moon imilla bag
fjudra, a hesta de va bot na de
ble dager.

John Johnson, Ålebäck. 18-2-33. L. M. J.

Kopia

UTSKRIFT på oblandad rikssvenska av en av mina uppteckningar från år 1933 i Lunds Universitets Folkminnesarkiv /M. 6543:1-12 i arkivet/ :

Om Olof Andersson i Södra Runsten /hade levt/, den gubben, han kunde ha talat om mycke. Det var han som kallades Lill-Oll. /Han är/ död nu för en tolv, tretton år sen. Han var då en 80 år. Det var den lilla gubben som talade om, att det var någon spelman, som blev bedd att spela, utav okänt folk, som kom och hämtade honom med vagn och häst. En bit av vägen kände han till, men sen - var det okänt, och dem han spelade åt, dem kände han inte; men när han skulle ha sin betalning, då fick han ut-av Sveriges Riksbanks sedlar - minsann.

Uppteckningen är gjord efter lantbrukaren John Jonsson i Övra Ålebäck i Gårdby sn. John /född 1887, död i Ålebäck år 1970/ var från Norra Runsten i Runstens socken.
Bläsinge i Norra Möckleby den 12 augusti 1986.

Lage Nilsson

*Till Folkminnesarkivet d. 14/10/1986
Lage Nilsson*

Till arkitekten Göran Rygert, Lidingö